

عنوان مقاله:

مروری معرفت شناختی بر نظریه تعلیم و تربیت انسان گرایانه

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی فناوری های نوین در تعلیم و تربیت، روانشناسی و مشاوره ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سیده سکینه نورانی جورجاده - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دبیر آموزش و پرورش

سیده شهربانو نورانی جورجاده - کارشناسی ارشد فقه و حقوق دبیر آموزش و پرورش

سیده زهره نورانی جورجاده - کارشناسی ارشد فقه و حقوق دبیر آموزش و پرورش

خلاصه مقاله:

انسان گرایی به عنوان یک پارادایم اغلب به عنوان یک رویکرد جایگزین برای آموزش اعلام می شود. این پارادایم در واقع رویکردی است که در حوزه ادبیات و آموزش توسعه یافته است. هدف این پژوهش تعیین ارزشهای زیربنای معرفت شناسی نظریه تربیت انسانگرا است. معرفت شناسی عناصری است که انتزاعی یا ضمنی هستند. برای شناخت معرفت شناسی نظریه تربیت انسان گرایی، این پژوهش به بررسی عناصر مفروضات، ارزشها و مدل‌های اساسی این نظریه می پردازد. نتایج نشان می دهد که پیش فرضهای ترویج کننده نظریه شباهت هایی با مفروضات اساسی معرفت شناسی پدیدارشناختی دارند. انسانها را موجوداتی با آگاهی و آگاهی نسبت به کاری که انجام داده می بیند. بنابراین، رفتار یا عمل هر انسانی به صورت هدفمند انجام می شود. در نظریه تعلیم و تربیت انسان گرایانه، معناداری و سودمندی فرآیند یادگیری توسط یادگیرنده تعیین می شود نه مربی. به همین دلیل، طراحی و روش های یادگیری باید توسط شرکت کنندگان بر اساس نیازهای فراگیران توسعه یابد. بنابراین، این نظریه مدلی برای یک فرآیند یادگیری فردی ارائه نمی دهد. بنابراین می توان نتیجه گرفت که نظریه تربیت اومانیزم ریشه در معرفت شناسی پدیدارشناسی دارد.

کلمات کلیدی:

انسان گرایی، تربیت، معرفت شناسی، پدیدارشناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1524259>

